

Dag 112, vrijdag 13 juli 2018. Vannacht geslapen en ontbeten in de Roots & Boots Albergue Voordeel van deze Albergue is dat ze een cijferslot hebben, zodat je kunt gaan slapen wanneer je wil! En dan richting het plein want we verwachten veel bekende pelgrims die binnen gaan komen vandaag. Het laatste stukje van de steigers is weggehaald, dus de kathedraal staat nu weer vol in het zicht, prachtig, en wat een timing! Voordat we afscheid gaan nemen van de eerste pelgrims die definitief naar huis gaan, houden we nog een lunch op het plein. De anderen gaan naar de supermarkt, inkopen doen, ik blijf op het plein op de spullen passen en opletten wie er binnenkomt. Ik zit even alleen en sluit mijn ogen. Mijn Camino flitst voorbij als de grootste rollercoaster aller tijden van 111 dagen. Ik begin te huilen en geen idee hoe lang dit geduurd heeft, maar het was lang. Het zijn pure emoties en blijdschap dat ik het F*cking heb gedaan. Er zwaait iemand die achter me tegen de muur in de zon zit. Het is Michiel en als ik naar hem toe loop vallen we elkaar in de armen en houden elkaar stevig vast. Als Agatha, Giulia en Robert terug zijn gaan we eten. Intussen komen de pelgrims binnen. Lee uit Hongkong, die erbij neervalt als ie aankomt, Kyle, Anne en Kirsten, amazing! Tony, Tess en Rachel uit Australië en ook Sandra en Paul zijn weer op het plein. Zo hebben gisteren 70 km gelopen en dus ook gisteren aangekomen! En Elliot komt het plein opgelopen! Ik verwelkom haar en maak van de diverse mensen foto's. Wat een feest om hier te zijn en dit mee te maken. Na de lunch ga ik met Agatha kijken naar de souvenirshops, maar zijn beiden snel genezen. Ons hoofd staat niet naar shoppen en als we van Giulia en Mirko afscheid hebben genomen gaan we met de bus richting het vliegveld om een huurauto te regelen. Door een huurauto te nemen kan ik een dag langer in Santiago blijven en zondag toch op tijd op het vliegveld zijn voor mijn vlucht van 11:00 uur. Het is met de auto een uurtje rijden door wederom het prachtige Galicia en parkeren in het centrum van Finisterra. De laatste kilometers naar de vuurtoren lopen we en komen onderweg nog langs een kerkje, waar Agatha een oude bekende ziet. Achter het kerkje is een overkapping waar vroeger de pelgrims op stro lagen en slapen, nu zijn er Albergues. We gaan naar het einde van de wereld. Op het puntje van de rots zie je rechts de zon ondergaan, en die zal vervolgens morgenvroeg links weer opkomen, als het niet bewolkt is tenminste. We zitten op een terras als ik Glenn en Caithlyn zie lopen, verrassing nummer 1. Tijdens de zonsondergang heb ik app-contact met Mette, zij zit een rots verderop, en ik zoek naar even op. Ze is samen met KC uit Arizona. We gaan even zitten om bij te kletsen en als ik dan naar rechts kijk zit daar Kaspar, en kijk ik naar voren zie ik Benedict, het lijkt wel een kleine reünie van bekenden van voor Astorga. Eentje ken ik nog niet en als ik me voorstel zegt hij: "The famous Han Solo from the Netherlands?" On my last day I finally meet you! Ik ben ook een verhaal...

